A°. 1837. N°. 62.

DONDERDAG DEN 3den AUGUSTUS.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

WET van den 29 Julij 1837, houdende eene alteratie in artikel 6 van de Publicatie van 23 December 1828 (Gouvernements-Blad e. a. No. 28.)

IN NAAM DES KONINGS.

DE GOUVERNEUR GENERAAL DER NEDERLANDSCHE WEST-INDISCHE BEZITTINGEN

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo Wij ons overtuigd hebben, van de gegrondheid der bezwaren ons door onderscheidene Planters en gevestigde Ingezetenen van het Neder-district *Nickerie* kennelijk gemaakt, ten aanzien van het niet aanwezig zijn aldaar van een *gepriviligeerd Kruid en Geweerverkooper.*

ZOO IS HET, dat Wij den Kolonialen Raad gehoord, hebben goedgevonden en verstaan, zoo als wij goedvinden en verstaan bij dezen:

Het getal gepriviligeerde *Kruid en Geweerverkoopers*, hetwelk bij artikel 6 der Publicatie van 23 December 1828, Gouvernements-blad e. a. No. 28, is bepaald op *drie*, zal gebragt worden op *vier*, waarvan één in het Neder-district *Nickerie* zal moeten woonachtig zijn.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd alhier aan *Paramaribo*, den 29sten Julij 1837, het vier en twintigste jaar van Zijner Majesteits regering

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter Ordonnantie van Zijne Excellentie.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gepubliceerd aan *Paramaribo*, den 31sten Julij 1837.
De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij

PARAMARIBO, *den 1 Augustus 1837.*

Namens Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, wordt bij deze bekend gemaakt, dat de *Zetting van het Brood* bepaald is, als volgt:

Een BROOD van 8 Centen, moet wegen 6 Oncen.

En dat van 4 Centen, 3 Oncen.

Wordende alzoo alle Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 3 Augustus 1837.*

(28038) Alzoo UNICO WILKENS zoo voor zich, als voor de overige mede eigenaren van de Plantaadje *Scheveningen*, gelegen in de *Waijamoe Kreek*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft geadresseerd, met verzoek om den Slaaf *Louis*, van gemelde Plantaadje af- en op den privé naam van de Eigenaren over te doen schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

BURGERLIJKE - STAND.

PARAMARIBO, *den 31 Julij 1837.*

In het Neder-district *Nickerie*, zijn op den 3den Julij ll. in *ondertrouw* opgenomen:

JAMES REACH, geboren te *Demerary*, en CHRISTINA ABBENSETZ, geboren te *Berbice*, beide in genoemde district woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 29sten Julij, het Schip *Amphitrite*, Kapt. A. C. Krul, van Rotterdam; hebbende 52 dagen reis.

Den 1sten dezer, de Engelsche Sloep *Sylph*, Kapt. J. G. Caple, van Berbice; hebbende 9 dagen reis.

UITGEKLAARD.

Den 1sten, het Schip *de Jonge Lodewijk Anthonie*, Kapt. R. Tjebbes, naar Amsterdam; lading: 478 vaten Suiker, 126 balen schoonen 4 dito vuile Katoen, 132 balen Cacao en 40 stukken Hout.

Publicke Veilingen.

Ten Huize van den Vendumeester
A. SALOMONS.

Dingsdag den 1sten Augustus 1837.

Het *HUIS* en *ERF*, gelegen aan de *Saramacca Straat*, oude Wijk La. D. No. 552 en nieuwe Wijk La. E. No. 17; aankomende den uitlandigen Alfred J. H. Berthoud *f* 7,500. — C. R. Smith.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 30 Mei 1837.*)

NEDERLANDEN.

AMSTERDAM, 21 *Mei.* Sedert acht jaren schijnt in Boston *the American Almanac*, waarin een aantal belangrijke daadzaken van verschillenden aard, betrekkelijk het magtige gemeenebest, voorkomen. Uit den jaargang over 1887 blijkt, dat de bevolking der Vereenigde Staten van 1790 tot 1830, 227 ten honderd vermeerderd is, daar dezelve in 1790, 3,992,827, en in laatstgenoemd jaar 12,866,020 zielen beliep. Bij de afzonderlijke klassen der bevolking bedroeg de vermeerdering onder de blanken 232 ten honderd, bij de slaven 138 ten honderd, bij de vrije kleuringen 437 en bij de gezamenlijke lieden van de kleur 207 ten honderd.

Voorts blijkt, dat in 1834 de militie 1,341,547 man, het staande leger slechts 7000 man beliep. De vloot telde 6 linie-schepen van 74 stukken, en 5 waren in aanbouw; 9 fregatten van 44 stukken en 6 in aanbouw; 2 van 36 stukken enz. Tot onderhoud der armen werden jaarlijks ruim 1,100,000 dollars van wege den Staat verstrekt. Het aantal gevestigde geestelijken bedroeg 10,405 derzelver inkomen 2,652,000 dollars. De lagere scholen werden door 1,065,147 leerlingen bezocht. Men telt 8 geleerde en regtsscholen, 31 godgeleerde seminarien van de Protestantsche gezindheden, en 6 Katholijke, 23 scholen voor de geneeskunde, enz. Al de openbare boekerijen te zamen telden geen millioen banden; die van Philadelphia was de aanzienlijkste, tellende 41,000 deelen.

Nopens den handel wordt, onder anderen, in genoemd werkje medegedeeld, dat de tien zuidelijke Staten in 1834, 457,500,000 pond katoen opleverden, waarvan 384,750,000 pond nog in hetzelfde jaar door den geheelen Staat buiten 's lands werden gevoerd, en wel 266,700,000 pond naar Engeland. De invoer van bewerkt katoen uit dat land beliep 320,500,000 pond. In Engeland zijn over de anderhalf millioen menschen in katoen-trafijken werkzaam; in de Vereenigde Staten slechts 200,000.

In 1811 telde men 89 banken, met een gezamenlijk kapitaal van $52\frac{1}{2}$ millioen, den 1 Januarij 1835, 558 banken en 146 bijbanken, met een kapitaal van $231\frac{1}{2}$ millioen dollars.

In het den 30sten September 1835 geeindigde dienstjaar liepen 7023 Amerikaansche en 4269 vreemde schepen in de havens der vereenigde Staten binnen, waarvan 3682 Britsche.

ADVERTISSEMENTEN.

Die de noodige *bekwaamheid* bezit en genegen is, om zich als *BROODBAKKER* op een der BUITEN POSTEN te engageeren, vervoege zich ten bureele van den ondergeteekenden.

Paramaribo den 31 Julij 1837.
De Administrateur van Financiën,
CH. LEERS.

(24053) Aan het DEPARTEMENT der *Onbeheerde Boedels en Weezen*, zijn gedevolveerd, als:

Het bloot *ERF*, gelegen in de *Dominé Straat*, La. D. No. 394; aankomende den Boedel J. H. SCHAAP, den 17den Mei 1837; en den Boedel JOHANNA MARIA ANDRESA HOFFBERK, den 29sten dito.

En worden mitsdien bij deze alle Crediteuren en debiteuren derzelve opgeroepen, ten einde en op pœne als bij art. 14 en 16 van het Reglement voor opgemelde Administratie is bepaald.

Paramaribo den 29 Julij 1837.
De Curator en Weesmeester,
W. H. LANS.

Derde Advertentie.

(26802) Heden nacht de klokke 11 ure overleed alhier in den ouderdom van 50 jaren, 2 maanden en 12 dagen, na eene langdurige sukkeling, den WelEdel Heer JOHAN PHILIP HEBECKER.

Dienende deze tot algemeene kennisgeving.

Paramaribo den 29 Julij 1837.
CHs. VALLÉE,
Executeur Testamentair.

HARMONICA.

VIJFDE CONCERT,
OP HEDEN DEN 3den AUGUSTUS 1837.
(26773)

(28041) De Vendumeester M. A. KEIJSER, zal op Maandag den 7den Augustus, 's morgen om *negen* uren, ten huize van Mejufvrouw C. M. SMITH, aan de *Waterkant*, naast de WelEdele Heeren HEIDEMANS & MONK; verkoopen:

Oost-Indische Chitze Sprijen, dito Porcelleine Terines, Siamoise, Neteldoek, Printers, Shirtings, Satinet, Keeper, Nabal Streep, Vrouwen Koussen en meer andere STUKGOEDEREN.

F. G. Bertelsmann

(28040) Heeft ontvangen per het Schip *Amphitrite*, Kapt. A. C. KRULL, van Rotterdam:

Een assortiment van de reeds genoegzaam bekende *EXTRA FIJNE LIKEUREN*, als:

Anisette, Curaçao, Crême de Rose, Persiko, Parfait Amour, witte en roode Noyeaux, enz. enz.

Rookspek in ¼ tonnen, Hammen, enz. enz.

Nog in voorraad:

Ale en Poorter bij het dozijn en bij het vat, en Zeep in kistjes, en recommandeert deze GOEDEREN aan het geëerd Publiek

Paramaribo den 31 Julij 1837.

WORDT IN HUUR GEVRAAGD:

(26784) Eenige bekwame *TIMMERNEGERS*, om op Plantaadje te werken; — adres ter dezer DRUKKERIJ.

Mengelwerk.

DE HOROSCOOP.

(*Vervolg en slot van No. 61.*)

Op een zijner uitstapjes naar Campillo de Arenas leerde hij Catilina Azoboche kennen, een schoon, donkerbruin meisje, met teederen en zedigen blik, rijzig en trotsch van gestalte. Zij stamde af van eerlijke maar arme ouders. Hij vroeg haar ten huwelijk, en weldra was Catilina zijne ingezegende vrouw (2).

Eene wijl tijds bragt zij het geluk in zijne kluis; doch dit was van korten duur. Na verloop van een jaar keerde zijne onrustige gemoedsaard terug, en nu kwelde hem de hevigste minnennijd. Hij beeldde zich in, dat eene zoo schoone, zoo zachtzinnige vrouw *hem* niet kon beminnen, en toch waagde hij het niet haar deze gevoelens kennelijk te maken; want Catilina deed niet het allergeringste, wat ook slechts van verre eenig voedsel aan zijne verdenking zoude hebben kunnen geven. Des ongeacht leed hij niet te minder. Dikwerf wanneer hij ter jagt zoude gaan, was het hem te moede als of hij binnen den omtrek zijner hut gebannen was; van uit de digste plaatsen van het woud bespiedde hij haar dagen lang als een Argus, om zich van de gegrondheid eener verdenking te overtuigen, welke hij zich zelven niet durfde bekennen. Dikwijls ook kwam hij merkelijk vroeger te huis dan hij gezegd had; maar hij vond nimmer iets verdachts; Catilina trad hem te gemoet met het geheel openhartige karakter eener getrouwe en beminnende gade.

Op eenen der laatste dagen van jl. maand October was Gonzales vroeg des morgens ter jagt gegaan. Reeds was de nacht ingevallen en nog was hij niet terug; een koude Noordenwind waaide en de regen storte stroomend neêr.

Catilina ontrustte zich niet over de afwezigheid van haren man; want het gebeurde meermalen, dat hij verscheiden nachten in de grotten of hutten van geitenjagers doorbragt; zij was niet bekommerd, maar het was haar akelig te hooren hoe stormdwind en regen tegen hare vensters sloegen. Treurig zette zij zich aan haren eenzamen avonddisch, om haar sober maal te nuttigen, toen aan hare deur werd geklopt. Een grijsaard en eene door ouderdom en vermoeijenis geheel uitgeputte vrouw smeekten haar erbarmelijk om bij haar te worden binnen gelaten. »Gomez heeft Cordova verwoest," zeide zij: »en sedert vele dagen dwalen wij in het land rond, zonder te weten werwaarts wij vlugten zullen; wat ook uwe politieke begrippen zijn mogen, hetzij gij Carlisten zijt, of de *Cachucha* (3) draagt, wijst ons om Gods barmhartigheids wille niet af!" — Catilina had van haren man den stelregel overgenomen: »Doe goed, waar gij kunt; en vergeet het." Zij draalde geen oogenblik, de aankloppende oude lieden in te laten, bereidde spijze en drank voor hen, gaf aan de vrouw van hare eigene en den man van haren echtgenoots kleederen, om de hunnen, die van den regen geheel doornat waren, te vervangen.

Zie, zeide zij tot den ouden man, hem een wambuis van dierenhuid aanreikende: gij zijt van dezelfde grootte als mijn Gonzales; zijn *pellico* zal u passen als aan het lijf gegoten (*como de molde*).

Ach! zuchteden de oude lieden: wij hebben ook eenen zoon gehad; die Gonzales heette: maar hij heeft ons verlaten, en sedert acht jaren hebben wij niets meer van hem vernomen.

Die is voorzeker niet mijn Gonzales, hernam de jonge vrouw, want geen dag gaat voorbij, dat hij niet voor zijnen vader en moeder bidt; don Vincente Clondirien en dona Dolores de Arurgun.

Bij deze woorden werden de oude lieden door eene stuiptrekkende beweging overvallen, tranen sprongen hen uit de oogen, en, met eene bevende stem riepen zij uit: Onze zoon! onze zoon!!

Het viel hun ligt, de jonge vrouw te overtuigen, dat zij metterdaad de ouders van haren man waren, en hier volgde dus een tooneel van de hoogste vreugde en van het grootste geluk. De nieuw gevonden schoondochter verstond het volstrekt niet anders, hare gasten moesten zich in haar bed ter rust leggen, het was het eenige, hetwelk zich in de hut bevond.

Wat mij betreft, zeide zij, de blijdschap laat mij toch niet slapen, en ik wil het overige van den nacht met bidden doorbrengen, — ik wil de heilige Madonna danken voor het geluk hetwelk zij ons heden schenkt — en nu liep zij voor de kleine bid-kapel, welke haar man aan het einde van den tuin had gebouwd.

Gedurende dezen tijd had Gonzales tegen den storm zijne schuilplaats in eenen hollen boom genomen; hij moest zich daarin eene lange wijl ophouden, en in die eenzaamheid overvielen hem de furien van den minnennijd met vernieuwde woede. Aan den geregtsbeambte (*corregidor*) die later hem deswegens ondervraagde, zeide hij, dat hij in die oogenblikken een gevoel had gehad, als of men hem met een gloeijend ijzer het hart doorpriemde; dat hij gemeend had, eene stem uit de hel te hooren, die hem schamper lagchende toeriep, dat Catilina in dat oogenblik zijne eer schond; en zoodra de regen slechts eenigzins verminderd was, had hij zich op weg begeven, om zich te overtuigen of het duivelenspooksel waarheid of logen hadde gesproken; in het laatste geval had hij het vaste besluit genomen, zich vreeselijk te wreeken.

Toen hij in de nabijheid zijner huisdeur aangekomen was, nam hij de voorzorg, versch kruid op de pan van zijn dubbelloop-jagtgeweer te doen, wijl ongetwijfeld het zich daarop bevindende kruid door den regen moest nat geworden zijn. Nu opende hij de deur, en trad in zijne kamer. De eerste voorwerpen, welke hij bij het nog slechts flaauwe schijnsel der uitgaande lamp gewaar werd, waren hier en daar verspreide manskleederen, vermengd met vrouwenkleederen, welke hij als die zijner Catilina herkende; twee hoofden rusteden op de peluw, hij erkende de nachtmuts zijner vrouw — — en stond roerloos van schrik en woede; hij kon langer niet zijne onteering betwijfelen, en in minder dan eene seconde was uit zijne dubbel geweer op ieder hoofd de volle lading losgebrand. — Na deze daad begaf hij zich, zonder om te zien, in de naaste kamer, wierp zich op eenen stoel, bleek, sidderende en als in eenen droom strak voor zich uitziende. — In dezen toestand was hij welligt eene minuut gebleven, toen Catilina, lagchende, aanminnig en luchtig de tuindeur opende.

Ik heb uw geweerschot gehoord, mijn gebed afgebroken en mij gehaast bij u te komen, zeide zij tot hem.

Terug! terug, ongelukskind! zeide Gonzales, met starre blikken: terug! ik zal voor u laten Missen lezen — de geheele kapel zal zwart behangen worden. — — — —

Maar, Gonzales! riep de jonge vrouw hem toe, en omvatte zijne hand, die haar van zich wilde stooten: ontwaak toch; kom tot u zelven, mijn Gonzales, de grootste vreugde van uw leven verbeidt u: uw vader; uwe moeder — — —

Bij deze woorden liep het koude angstzweet dat reeds zijn voorhoofd overdekte, druppelings over zijn gelaat af — zijne tanden klapperden, hij sidderde als een misdadiger — — — —

Nu, en wat is het, mijn' vader en mijne moeder!

Verheug u, zij zijn aangekomen, hier naast zijn zij in de kamer! —

Mijn vader, mijne moeder! gilde Gonzales, en viel als levenloos op den grond neder. Toen de liefkozingen zijner gade hem eindelijk tot het leven en tot zijn bewustheid hadden terug geroepen, zeide hij haar de gansche ontzettende waarheid. Catilina drong hem om de vlugt te nemen. Neen, zeide hij, Godes eeuwige geregtigheid is voltrokken, ook die der menschen zal haren loop hebben; — en zoo begaf hij zich terstond naar den corregidor van Alcala la Real, deelde aan dezen de geheele vreeselijke gebeurtenis mede, en stelde zich zelven als gevangene.

Alle de door hem aangegeven daadzaken werden juist bevonden. Des ongeacht was de Alcade Mayor van meening, dat Gonzales tot de straf der vadermoorders moest veroordeeld worden. Het Geregtshof van Grenada was daarentegen van gevoelen, dat hier noch het voornemen om zijne ouderen te dooden bestond, noch ook dat men dit rampzalig ongeval eenen voorbedachten moord kon noemen, — dienvolgens werd Gonzales eeniglijk tot vijf jaren gevangenisstraf verwezen.

Dit vonnis ligt thans ter herziening voor den hoogsten Raad van Kastilië; er zal echter ongetwijfeld nog een geruimen tijd verstrijken eer de zaak bepaaldelijk wordt beslist, vermits dit kollegie, in de hoofdstad van Spanje, tegenwoordig te veel door politieke aangelegenheden wordt onledig gehouden.

Des veroordeelden vrienden hebben nog de hoop niet opgegeven, dat een nieuw onderzoek van het proces, niet anders dan voor zijne zaak gunstig uitvalle kunne, en dat het opperste Geregtshof de daadzaken van uit een hooger standpunt beoordeelende, den beklaagden onschuldig verklaren zal. Indien ook niet iedereen eenen zoo gunstigen uitslag verwacht, dan toch wordt dezelve door ieder-een gewenscht, de regterlijke beambten zelven, terwijl zij door toepassing der wet eenen harden pligt vervullen, hebben verklaard, een verzoek in gratie aan de Koningin uit alle hunne vermogens te willen ondersteunen, ingevalle het vonnis niet mogt milder gewijzigd of vernietigd worden.

Wat den ongelukkigen Gonzales betreft, die bij al deze verhandelingen tot eene volstrekte gevoelloosheid vervallen was, hij heeft zich eenen geruimen tijd in eenen toestand van stille weemoedige krankzinnigheid bevonden, thans echter hebben hem de liefderijkste en teederste zorgen zijner, met de schoonste vrouwendeugden gesierde, Catilina bijna het redelijk denkvermogen terug gegeven, en zoo heeft zich ook de waarheid weder bevestigd, dat: de vrouw is uitvloeisel der Godheid, op aarde gezonden om het harde noodlot te verzachten en de ongelukkigen te troosten!"

---

(2) De spanjaarden noemen *Mujer de benedicion*, *hyos de benedicion*, wettige of echte vrouw, echte kinderen.

(3) *Eene soort van kasketten van de troepen der Koningin.*

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.